

A heideggeri fényfelfogás átértelmezése Gianni Vattimo esztétikájában

Martin Heidegger *A műalkotás eredete* című értekezésében tárgyalja részletesen az esztétikai élmény, illetve az esztétikai tapasztalat ismeretfilozófiai megalapozásának elméleti feltételeit. A Platónnál jelentkező aiszthészisz-fogalom arisztotelészi továbbfejlesztéséből kiindulva vizsgálja azokat az elképzeléseket, amelyek a szép érzékelését a lét-elrejtettséget megvilágító Lichtung-átélés révén összekapcsolhatónak vélik az esztétikai minőségek megvalósulásának immár ontológiai szemléletmódjával. Gianni Vattimo az *Introduzione all'estetica* című könyvében külön fejezetet szentel eme fényfelfogás hermeneutikai értelmezésének. Végkövetkeztetése az, hogy heideggeri szép a létfeledést felfüggesztő, „megvilágosodásra” alapozott fenomenologikus „igazság-története” – összhangban egyébként a „linguistic turn” strukturalista és szemiotikai tanulságaival – alapvető fordulatot hozott az újkantiánus, illetve a neohegeliánus szépségfelfogásban, valamint a posztmodern esztétikai kísérletekben.